

argumenters vægt eller mangel på samme, men fordi hun har så kort tid til at skulle svare på så enormt mange korte bemærkninger, nemlig to minutter, og derfor er hun ikke nået vejen rundt endnu. Det er muligt, hun når det i næste omgang, men jeg ville godt lægge til, at man får det ekstra svært, når så fru Anne Birgitte Lundholt begynder at blande sin salighed ind i det.

Der blev stillet spørgsmål om beskæftigelsen og ledigheden, og det er, som om der sættes spørgsmålstegn ved, om det går den rigtige vej. Man har måske ikke nået de præcise måltal, man har opstillet, men at det går den rigtige vej, kan man da ikke være i tvivl om.

At der er masser af årsager til, at man ikke har nået de mål, som er nævnt, for så vidt angår præcise tal, kan man ikke være i tvivl om. F.eks. har der været et meget stort hul, hvad angår ledighedsudnyttelse, og det er nu ved at blive fyldt op. Samtidig stiger produktiviteten kolossalt. I den økonomiske oversigt fra oktober 1994, som lige er kommet på gaden, står der i en tabel på side 54, at vi for 1994 er oppe på en produktivitetstigning på 4,8 pct., og sammenholder vi det med et gennemsnit for årene 1983-89 på 1,2, så kan vi se, at der her er en ganske god faktor, som har indflydelse på ledighedsudviklingen.

I går kunne Erhvervs-Bladet citere Dansk Industri for, at de indenlandske investeringer i maskiner steg med 13 pct. i andet halvår af 1993 i forhold til første halvår af 1993, og stigningen er fortsat ind i 1994.

Det skal så også tjene som delvis svar på noget af det, hr. Flemming Hansen er inde på, for hvad er det, der betyder noget for erhvervenes investeringer? Det er netop renten, og når vi ser en så stor stigning i investeringer, som jeg her citerer – og der er masser af andre tal, som jeg ikke skal bombardere forsamlingen med – så synes jeg nok, at man skal spise brød til, før man som hr. Flemming Hansen kaster sig ud i et stort angreb på rentesituationen. Diskontoen er 5 pct. Hvor mange år skal vi tilbage for at finde en tilsvarende?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Et af de kriterier, som økonomer normalt bruger for at vurdere et samfunds succes, er jo, hvordan det går med inflationen, og i mange år fik vi topkarakter i OECD og andre steder, fordi inflationen i Danmark var faldende. Den nåede på et tidspunkt helt ned til så historisk lavt et punkt

som 1,2 pct. Økonomer begyndte at skrive kronikker i aviserne om, hvad der ville ske, hvis vi kom ned på en inflation på 0.

Men jeg skal love for, at den regering, vi så har fået, har sørget for, at det ikke sker, for nu stiger inflationen. Regeringen er gået over til at bruge udtrykket, at den stadig væk er historisk lav. Jo tak, men den er faktisk blevet fordoblet fra 1,2 til 2,4 pct., og hvis den tendens fortsætter, så varer det ikke ret længe, før vi som tidligere har en inflation i Danmark på både 5, 6 og 7 pct. Det er også et politisk ansvar, som regeringen har og ikke kan tale sig fra.

Så er jeg nødt til at sige til CD's ordfører, hr. Peter Duetoft, at påstanden om, at det er befolkningen, der kræver, og at vi er nødt til bare at betale, hvad det koster, ikke er korrekt. Det er Folketinget, der som oftest er initiativtager. Før de orlovsordninger, som nu er indført, fandtes, var der jo ikke noget krav fra befolkningen om, at man ville have orlov til både det ene og det andet. Nu er det blevet indført, og nu er det lige pludselig blevet en velerhvervet velfærdsrettighed. Det er på den måde, det går, og det er på den måde, det er gået igennem alle årene, og derfor har Folketingets politikere og partier et betydeligt medansvar for, hvilke retter der bliver stillet på bordet, inden man byder befolkningen til. Vi må altså vise det politiske mod at få fjernet nogle af retterne, så længe vi køber alle varerne på klods.

Formanden:

Så afslutter vi de korte bemærkninger i denne omgang med fru Pia Gjellerup.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan godt forstå, at fru Anne Birgitte Lundholt er meget kritisk i forhold til udviklingen i beskæftigelsen. Det lagde jeg vægt på allerede i mit ordførerindlæg. Men jeg synes, det er lidt anstrengende at skulle diskutere, om man har ført den rigtige politik, når vi står med en række regeringspartier, der har tilrettelagt en politik, der har ført til en forøgelse af beskæftigelsen, og når den, man diskuterer med, er repræsentant for et parti fra en tidligere regering, som 6 år i træk måtte møde op med gennemsnitlige fald i beskæftigelsen på 20.000. Det bliver meget vanskeligt at få de argumenter, som fru Anne Birgitte Lundholt præsenterer, til sagligt at passe sammen. Men jeg kan forstå, at man i den konservative gruppe – repræsenteret af hr. Frank